om sedda tüttart ütte laiwa päle pandnu ja käsknu, et ta piddi essi kawwedan hennele ütte kottust ello-asemes otsma. Suur torm aije laiwa Harjoma randa nink kottus olnu täl ni mele pärra, et ta nõwwus om wõtnu, sinna jäda nink ommast warranduset lina assutada, mes Tanilinas kutsutu. 1310 ajjastajal saiwa kõrge müri lina ümber tettus, mes ossast parhilla weel saiswa.

Ent nüüd läkkem eddimält sure turro päält kitsa ulitsa kaut Toompä mäele. Siin Toompä mäel omma ne majja, kun Tallina kubbernemango üllemba nink suremba asja sawa toimetetus nink kinnitetus. Siin ellap Lossimajjan kubberner, Koigo herra welli, kelle mõisan sa wist mõdaminnen jubba immestelemisega ollet tähhelepandnu mitmasuggust kunstliko krawe lüsidega, illosid nurmi, wõeralt nurme-wilja, tõistsuggutsid põlloriistu, kui meil prugitawa omma, nink muid nisuggust. Toompä mäel om ka mõisnikuide majja (Ritterhaus), kun eggal ajjastajal ütskõrd Tallina ma mõisniko kokkotullewa nõuwo piddama. Toompä mäel ellap ka kommandant, se om kige lina soldatide nink wallide üllembpälik. Toompä mäel om ka wanna Tomi kerrik, mes 615 ajjastaja eest üllestetti. Kül ta om paar kõrda sanu tulle läbbi rikkotus, ent eggakõrd jälle parrandetus. Wast kerrik om just wallal, sis läkkem sisse nink kaegem neid nikkerduid nink malituid ehtid, mes kirriwan riddan müritulpe nink sainu möda omma üllespantu. Mes na kül peasse tähhendama? Eggal mõisniko seltsil om omma seltsitäht, mes ka pitsati sisse kaiwetas ehk tõllausse päle malitas wai herberi usse päle pantas, kui olles sääl neide nimmi päle kirjutetu. Tallina ma mõisniko omma sis lasknu neid tähti puust nikkerdada nink malida nink omma neid Tomi kerrikun üllespandnu tähhes, et neide seltsi luliikmisil õigus om, awwalikult mõisniko koggodusele kokkotulla

nõuwo piddama. Sääl wõit sa sis nätta mitmasuggust kujjo, ni kui ütte mäkke, nink mäe pääl hõbbetäht nink al rosi-lilli. Se om Errastwere paroni seltsitäht, kelle seltsist mõnne ka Tallina maal ellawa nink mõisid piddawa, ni kui Noistwere, kust sa ollet mõdasõitnu, nink paljo muid mõisi. Tõise pildi pääl näet sa ütte ojja malitu ollewat, nink ojja sissen nelli hõbbe-kalla, se om Linamäe mõisa herra seltsitäht, nink weel muid paljo.

Toompä mäelt läme jälle õkwa teed alla lina pole nink kõnnime Pikka ulitsat möda, mes eggamees sulle ka saap juhhatama, kui ma essi ihholikult jo kõrwal ei wõi käwwa. Sääl om Pühhawaimokerrik. Kae, armas sõbber, se om Marahwa kerrik. Ei ta kül olle illosamb kerrik linan, ent temma sissen jaetas kigeparrembat hääd nink warrandust nisamma häste, kui uhkembin kerrikuin, — sest sääl kulutetas ka seddasamma selget Jummala sõnna. Se kallis Jummala sõnna rõemustap sääl so welliste söamid kurbal ajjal, kinnitap nõrkusen, täüdap neid allandusega, mes Jesanda melepärrast, ke kõrkile wasta pannep ent raddalile armo näüdap. Ta kerrik om pälegi kigewannemb kerrik Tallina linan, sest ta om ennamb kui 620 ajjastaja eest üllestettu. Nõwwa sääl, kun kerrikohoitja kül peas ellama, lasse hennele usse wallale tetta, lamme altri ette põlwile mahha nink palle sääl paar sadda wersta ommatsist kawwen suurt Jesandat, et ta ommast essalikust armust tahhas sinno ja so ommatsid õnnistada nink paimendada ihho nink henge polest, nink ütle sis rõemsa usuga Amen. Sis kule ka, mes kerrikohoitja sulle juttustap õrrildest, — kuis Ma koggodus 10 ajjastaja eest rõemsaste neide soetamise päle andid kokkopand. Õrrildeteggia Normann om neid walmistanu nink nüüd ne õrrila saatwa kauni häältega kerrikoliste laulo-palwid.

Läkkem nüüd pikkast ulitsast laija ulitsade, mes om kigeilusamb lina ulits. Astkem sääl ulitsat möda